

בני 25 שנה

אחד ממרכיבי מופלגת הליברלים עצמאיים. מדור ה"תיאטרון" סיקר בכתבת-שער את הרשנו החשוב ביותר של השחקן מישה אשרוב במחזה "המרד על הקיץ", שבו גילם את דמותו של קפימן קוית. מדור ה"ספורט" הביא את דיווחו של עמוס קינן, מהמישחק בין הקבוצה הבריטית צ'לסי לבין הדגל האדום בלגרה, מישהק שנתפיים בתוצאת תקיף 2:2.

בשער הגיליון: שחקן "הכימה" מישה אשרוב, בתפקיד חייו ב"המרד על הקיץ".

גיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, הקדיש מקום לכתבה בשם "עשרה מול מצרים" מאת מלח כשיר ס/מ בתיגלים שלמה לויצקי, מאנשי צוות הספינה שהייתה לכודה בידי המצרים, ושאמשה שוחררו (ראה: תצלום). עמוס קינן כתב "העולם הזה" באירופה, הביא כמדורו, "הסכין המשוטמת", תחת הכותרת "ציון - כן, אבל לא ציונות" את תיאור פגישתו עם יהדות בריטניה. המדור "תל-אביב" סיקר את השיטפון שהיה בשכונת-התיקוה, בעוד צלם המערכת הביא תיאור שיטפון זה כסדרת תמונות בעמודים המרכזיים של השבועון.

המדור "דו"ח לבוחר" הביא תחת הכותרת, "נשמה או בניין ענק?" ראיון עם מישה קול, ממנהיגי העובד הציוני (כיום



"העולם הזה" 999
תאריך: 6.1.55

ימאי..בת גלים" שבים מצרים * ילד תימני: "אני רוצה

להיות אשכנזי" * דויד בן-גוריון דואג לצאנו

אנחה עמוקה. היתה זאת התחלה מבטיחה. אחריה בא המשך: הפיל שלח את חדקו שמאלה, הוריד כמה כלי-חרסינה, ניפץ אותם, פיזר את החרסינה לכל עבר. בני ג'י. נפגש בזה אחר זה עם יצחק טבנקין, איש אחדות-העבודה, ומאיר יערי, איש מפ"ם, שניהם אנשים הידועים גם למתנגדיהם כאנשי-אמת. מסרו השניים: בן-גוריון הציע להם מפלגת-פועלים כללית, ממשלת פועלים. בני ג'י. הקשיב לגילויים בקורת-רוח, שמה על הפצצה הקטנה ששם תחת שולחן הקואליציה של משה שרת והצ'כ, מיהר למחרת להכחיש את הכל. השניים שיקרו, כך נסתבר: הוא, בן-גוריון, לא הציע אלא קואליציה כללית לאומית לשם כיבוש-השממה ומיזוג הגלוי-יות - נושאים שבי. ג'י. רואה בהם המצאות כמעט-פרטיות שלו.

בסוף השבוע היו רבים ממנהיגי המדינה, ומנהיגי מפא"י בראשם, משוכנעים כי העולם יכול היה להיות מקום הרבה יותר שקט לו נשאר דויד בן-גוריון בשדה-בוקר. כשנזכרו, כמו בסיוט, כי בן-גוריון עומד עתה בראש מערכת הבחירות של מפא"י, ושחקן הפיל נטוי לשבור עוד הרבה עשרות כלים בחצי השנה הקרוב, נפלטת מגרונם אנחה עמוקה.

עדות

קובלן בקיבוץ

"באופן יחסי" אמר הצעיר ממרוקו לי-כתבת ירחון הקיבוץ המאוחד, מבפנים, יש בקיבוץ פחות אפלייה עדתית מאשר מחוצה לו". קוראי הגיליון האחרון של מבפנים ייווכחו עד מהרה לדעת כי האופן הוא יחסי מאד.

מספר אותו יוצא מרוקו, מתנדב מילהמת העצמאות, סולל כביש סדום וכיום מועמד לחברות באחד הקיבוצים: "אפילו בקיבוץ עדיין אינני מרגיש את שוויון היחס כלפי. במיקרה הטוב ביותר אומרים לי: אתה לא נראה מרוקאי, ובמיקרה הגרוע ביותר, הקיבוץ ששט מאכזב." מסגן קובלן הקי-בוצי במרירות: "בת-משק לא תשפיל את עצמה לדבר עם בחור עולה, ולו גם הוא תרבותי, יפה וראוי לכך. על אחת כמה וכמה כשהוא מרוקאי."

מתנה קובלן את צערו: "אתה מתלבט בחצר הקיבוצית בחשכת ערב, גלמוד, מתוך שיעמום, ללא אפשרות לעזור לעצ-מך, שעה שאתה יודע שבאותה חצר מפכים חיי געורים עשירים ורק אותך לא מקבלים לחברתם."

כתבת מבפנים מחברת כתבה זו, סיפור אחר, ומזעזע הרבה יותר: "מעשה בילדים שעסקו בשאלה: מה אני רוצה להיות בעתיד? כל אחד ציין מיקצוע עבודה שהוא מקווה להתמחות בו. הילד התימני פתח את פיו ואמר לתומו: "ואני רוצה להיות אשכנזי."

אנשים

● לא שכת את ידידיו, ראש-הממשלה לשעבר דויד בן-גוריון. בין טבילה בחמי טבריה לבין ביקור אצל מנהיג מפ"ם מאיר יערי במרחביה, הספיק לשגר שני מיכתבים דחופים לביתו, שדה-בוקר, תוכן המיכתבים: הוראות למלא מקומו כרועה צאן בקשר לטיפול המיוחד לממלישות.

העם

סטטיסטיקה

מתל-אביב עד בית-שאן

בשבוע שעבר חגגה העיר הרביעית בגודלה בארץ, רמת-גן, חג מיספרי מיוחד: כניסתו של האורח הרמת-גני ה-60 אלף לתחומי העיר. הישג זה שימש הזדמנות נאותה לעשרים ערי ישראל האחרות לפשפש במיספריהן.

מתל-אביב (355 אלף) עד בית-שאן (4000) התרכזו שני שליש מתושבי המדינה (יותר ממיליון ו-120 אלף איש) בערים. להוציא את שלוש הגדולות (תל-אביב, חיפה - 154 אלף וירושלים - 144 אלף) ואת שלוש הקטנות (צפת, 7900; שפרעם 5000 ובית-שאן) מונה העיר הישראלית הטיפוסית 20 אלף תושבים, כדוגמת רא-שון-לציון ונצרת.

כדי לקבל את המושג על גודלן של כמה מערי ישראל היה, בכל זאת, נכון יותר להשוותן לא אחת לבין השנייה, כי אם לכמה מושבות שטרם זכו במעמד עירוני. עירו של אברהם אבינו, באר-שבע, היא בעלת אוכלוסיה שווה כימעט לוו של כפר-סבא (15 אלף); עיר הכינרת, טבריה, היא בעלת אוכלוסיה כשל הרצליה שעל שפת היסדהתיכון (16 אלף).

* הכוונה לנאשמי העסק בי.ש.



ימאי "בת-גלים" המשוחזרים, כמעבר הגבוה ברצועת עזה עשרה מול מצרים